

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIA A TREIA

**CAUZA KENZIE GLOBAL LIMITED LTD
c. REPUBLICII MOLDOVA**
(Cererea nr.287/07)

HOTĂRÎRE

STRASBOURG

8 aprilie 2014

DEFINITIVĂ
08.07.2014

Poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Kenzie Global Limited Ltd c. Republicii Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Treia), întrunită într-o Cameră compusă din:

Josep Casadevall, *președinte*,

Alvina Gyulumyan,

Jan Sikuta,

Luis López Guerra,

Johannes Silvis,

Valeriu Grițco, *judecători*,

și Santiago Quesada, *grefier al Secției*,

Deliberând la 18 martie 2014 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cauza a fost inițiată prin cererea (nr.287/07) depusă la 27 decembrie 2006 contra Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (“Convenția”), de către o companie cu sediul în Regatul Unit, Kenzie Global Limited Ltd (“compania reclamantă”).

2. Compania reclamantă a fost reprezentată de către dl. A Briceac, avocat care își desfășoară activitatea în Chișinău. Guvernul Republicii Moldova (“Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl L. Apostol.

3. Compania reclamantă a invocat, în particular, că nu a fost citată pentru a participa la ședința de judecată la Curtea Supremă de Justiție și că, în consecință, a suferit un prejudiciu ca urmare a pierderii acțiunii în instanță.

4. La 24 mai 2012 cererea a fost comunicată Guvernului. La aceeași dată, Guvernul Regatului Unit a fost informat despre dreptul său de a interveni în procedură, conform prevederilor articolului 36 § 1 din Convenție și Regulii 44 § 1 din Regulamentul Curții, însă acesta nu a dorit să facă uz de dreptul său.

ÎN FAPT**I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI**

5. Reclamanta este o companie cu sediul în Regatul Unit.

6. La momentul evenimentelor compania reclamantă era creditoarea companiei C. care, la rîndul ei, era creditoarea companiei P. La 1 octombrie 2005 compania reclamantă și compania C. au încheiat un contract prin care creanța companiei P. către compania C. a fost cesionată companiei reclamante în schimbul creanței companiei C. datorate companiei reclamante.

7. Mai tîrziu, compania P. a devenit insolvabilă fiind inițiată procedura de insolvabilitate. La 10 mai 2006 compania reclamantă a solicitat Curții de Apel Economice acceptarea înlocuirii companiei C. în lista creditorilor companiei P. În acest sens, compania reclamantă a invocat un contract încheiat cu compania C. la 1 octombrie 2005.

8. La 5 iunie 2006 Curtea de Apel Economică a judecat în ședință publică cauza și a admis cererea companiei reclamante. În consecință, compania reclamantă a înlocuit compania C. în lista creditorilor companiei P. cu creanța validată în sumă de 14 015 000 lei moldovenești (echivalentul a 901 000 euro (EUR)).

9. La 16 octombrie 2006 compania C. a declarat recurs împotriva încheierii menționate mai sus, invocînd, *inter alia*, că contractul din 1 octombrie 2005 era fictiv și că persoanele care l-au semnat nu aveau împuterniciri.

10. La 9 noiembrie 2006 Curtea Supremă de Justiție a examinat recursul declarat de compania C. într-o ședință, la care compania reclamantă nu a fost citată pentru a se prezenta. Celelalte părți au participat la ședința de judecată. Curtea Supremă de Justiție a admis recursul și a casat încheierea instanței ierarhic inferioare. În particular, Curtea Supremă a constatat că persoana care a semnat acordul din 1 octombrie 2005 în numele companiei C. a acționat *ultra vires* (fără împuterniciri), deoarece la momentul respectiv se afla în concediu de maternitate. Decizia Curții Supreme de Justiție este definitivă și compania reclamantă a fost exclusă din lista creditorilor companiei P.

II. DREPTUL ȘI PRACTICA INTERNĂ RELEVANTE

11. Dispozițiile relevante ale Codului de Procedură Civilă prevăd următoarele:

“Articolul 105. Înmînarea citației...

(1) Citația ... se trimite prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citației ... se înscrie pe citație, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

...

(5) Citația ... adresată persoanei fizice se înmînează personal contra semnătură pe cotor. Citația ... adresată unei organizații se înmînează persoanei cu funcție de răspundere respective contra semnătură pe cotor sau, în cazul absenței acesteia, se

înmînează în același mod unui alt angajat, considerându-se recepționată de organizație.”

“Articolul 441

... (2) Președintele colegiului lărgit [al Curții Supreme de Justiție] stabilește, în cel mult o lună, termenul de judecare a recursului și dispune să se comunice faptul participanților la proces. Odată cu citarea, părților li se expediază copia de pe recurs, cu înștiințarea necesității depunerii obligatorii, cel târziu cu 5 zile înainte de judecată, a referinței asupra recursului declarat.

Articolul 444

... (2) Judecarea recursului se face cu citarea părților. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea recursului.”

12. La 12 decembrie 2005 Plenul Curții Supreme de Justiție a adoptat o hotărâre explicativă „Privind aplicarea normelor Codului de procedură civilă la examinarea pricinilor în primă instanță”. La punctul 5 al hotărârii Curtea Supremă a menționat că examinarea pricinii în lipsa participanților, care nu au fost citați în modul corespunzător, reprezintă o încălcare a normelor procedurale. Instanța a adăugat că potrivit art. 105 alin.(5) din Codul de procedură civilă, o persoană se va considera legal citată doar atunci când citația i-a fost înmînată personal contra semnătură pe cotor.

ÎN DREPT

I. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 § 1 DIN CONVENȚIE

13. Compania reclamantă s-a plîns de încălcarea dreptului său de acces la justiție, contrat prevederilor articolului 6 din Convenție.

Partea relevantă a articolului 6 prevede următoarele:

“1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil ..., de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.”

A. Admisibilitatea

14. Curtea notează că plîngerea nu este vădit nefondată în sensul articolului 35 § 3 (a) din Convenție. Ea notează, în continuare, că cererea nu este inadmisibilă din orice alte motive. Prin urmare, ea trebuie declarată admisibilă.

B. Fondul

15. Compania reclamantă invocă faptul că omisiunea Curții Supreme de Justiție de a o cita pentru a participa la ședința de judecată din 9 noiembrie 2006 i-a încălcat drepturile sale garantate de articolul 6 § 1 din Convenție.

16. Guvernul nu a fost de acord cu compania reclamantă și a menționat că rezultatul examinării cauzei ar fi fost același, indiferent de prezența companiei reclamante la ședința Curții Supreme din 9 noiembrie 2006. Prin urmare, în opinia Guvernului, omisiunea Curții Supreme de a cita compania reclamantă pentru a participa la ședința de judecată nu a afectat caracterul echitabil al procedurii în ansamblu.

17. Curtea reiterează că articolul 6 § 1 nu garantează un drept de contestare împotriva unei soluții date în prima sau a doua instanță. Totuși, dacă dreptul intern prevede un drept de contestare, procedura de examinare a apelului va fi considerată drept o prelungire a procesului de judecată și, în consecință, va cădea sub incidența garanțiilor prevăzute de articolul 6 (a se vedea *Delcourt c. Belgiei*, 17 ianuarie 1970, § 25 și *Gurov c. Moldovei*, nr. 36455/02, § 33, 11 iulie 2006).

18. Curtea reiterează, de asemenea, că în cauzele *Bucuria c. Moldovei* (nr. 10758/05, § 24, 5 ianuarie 2010) și *Rassohin c. Moldovei* (nr. 11373/05, § 33, 18 octombrie 2011), ea a examinat probleme similare și a constatat încălcarea articolului 6 § 1 în rezultatul omisiunii Curții Supreme de Justiție de a cita reclamantii la ședința de judecată. În mod similar, în cauza dată, Curtea Supremă de Justiție a casat hotărîrea instanței judecătorești inferioare, favorabile companiei reclamante, după ce a reexaminat fondul cauzei și dat o nouă apreciere a circumstanțelor de fapt în cadrul unei ședințe la care compania reclamantă nu a fost citată. Curtea consideră că, fiind o chestiune de echitate a procedurilor, o astfel de reexaminare nu ar fi trebuit să fie făcută fără a i se acorda companiei reclamante șansa de a-și prezenta poziția, mai ales avînd în vedere că celelalte părți la proces au fost prezente la ședință și au avut posibilitatea de a-și expune opiniile.

19. Astfel, Curtea concluzionează că companiei reclamante nu i s-a oferit posibilitatea de a-și susține cauza în fața Curții Supreme de Justiție.

20. Prin urmare, a avut loc o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție.

II. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 1 DIN PROTOCOLUL Nr. 1 LA CONVENȚIE

21. Compania reclamantă s-a plîns, de asemenea, că i-au fost încălcate drepturile garantate de articolul 1 din Protocolul Nr. 1 la Convenție deoarece Curtea Supremă de Justiție nu a avut dreptul să intervină în raporturile sale cu compania C. Mai mult ca atît, Curtea Supremă de Justiție a adoptat decizia din 9 noiembrie 2006 în absența sa.

22. Dispozițiile relevante ale articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție sînt următoarele:

“Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional ...”

23. Guvernul consideră că nu există o legătură cauzală între o posibilă încălcare a articolul 6 § 1 din Convenție și pretinsa încălcare a articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

24. Curtea a constatat încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție în rezultatul omisiunii Curții Supreme de Justiție de a cita compania reclamantă. Cu toate acestea, ea nu poate specula cu privire la rezultatul procesului, în cazul în care acesta ar fi fost echitabil în sensul articolului 6 § 1 din Convenție. Prin urmare, Curtea consideră acest capăt de cerere inadmisibil ca fiind vădit nefondat, în conformitate cu articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

III. APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

25. Articolul 41 din Convenție prevede:

“Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decît o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

26. Compania reclamantă a pretins suma de 1 909 946 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu material și 50 000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

27. Guvernul a contestat sumele pretinse de compania reclamantă.

28. Curtea nu vede nici o legătură cauzală între încălcarea constatată și prejudiciul material pretins; prin urmare, ea respinge această pretenție. Pe de altă parte, ea acordă companiei reclamante suma de 3 600 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

B. Costuri și cheltuieli

29. Compania reclamantă a pretins suma de 10 000 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli suportate în fața Curții.

30. Guvernul a contestat această pretenție și a susținut că suma pretinsă este excesivă.

31. Avînd în vedere circumstanțele cauzei și documentele prezentate de către compania reclamantă, Curtea consideră că este rezonabil să acorde suma de 1 500 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli.

C. Penalitate

32. Curtea consideră că este corespunzător ca penalitatea să fie calculată în dependență de rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE

1. *Declară* cererea admisibilă în ceea ce privește plîngerea invocată în temeiul articolului 6 § 1 din Convenție, iar restul cererii inadmisibil;
2. *Hotărăște* că a fost încălcat articolul 6 § 1 din Convenție;
3. *Hotărăște*
 - (a) că Statul pîrît trebuie să plătească companiei reclamante, în termen de trei luni de la data la care această hotărîre va deveni definitivă, în conformitate cu articolul 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care urmează să fie convertite în valuta națională a Statului pîrît conform ratei de schimb aplicabile la data plății:
 - (i) 3 600 EUR (trei mii șase sute), plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu moral;
 - (ii) 1 500 EUR (o mie cinci sute), plus orice taxă care poate fi percepută, companiei reclamante, cu titlu de costuri și cheltuieli;
 - (b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus pînă la executarea hotărîrii, urmează să fie plătită o penalitate la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, plus trei procente;
4. *Respinge* restul cererii companiei reclamante de satisfacție echitabilă.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 08 aprilie 2014, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Santiago Quesada
Grefier

Josep Casadevall
Președinte